

BARMHJERTIGHETENS GJERNINGER

Jesus og Nikodemus
Av Henry Ossawa Tanner

Samtalen som
diakonal virksomhet.
Du er avhengig av Ånden
Det viktigste er å lytte.

Vinden blåser dit den vil,
Du hører den suser,
Men du vet ikke hvor
Den kommer fra,
Og hvor den farer hen.

Jeg er ikke kommet for å kalle
rettferdige, men syndere

Matt 9.13

Det er barmhjertighet
jeg vil ha, ikke offer.

Matt 9.13

En gammeltestamentlig forbilde for brødunderet

En gang kom det en mann fra Baal-Sjalisja. Han hadde med seg brød til gudsmannen, tjue byggbrød som var bakt av førstegrøden. Nyhøstet korn hadde han også i sekken.

Da sa Elisja: «Gi det til folkene så de får spise.»

Men tjeneren hans sa: «Hvordan kan jeg sette dette fram for hundre mann?»

«Gi det til folkene så de får spise», gjentok Elisja.

«For så sier Herren: De skal spise, og det skal bli mat til overs.»

Så satte han det fram for dem.

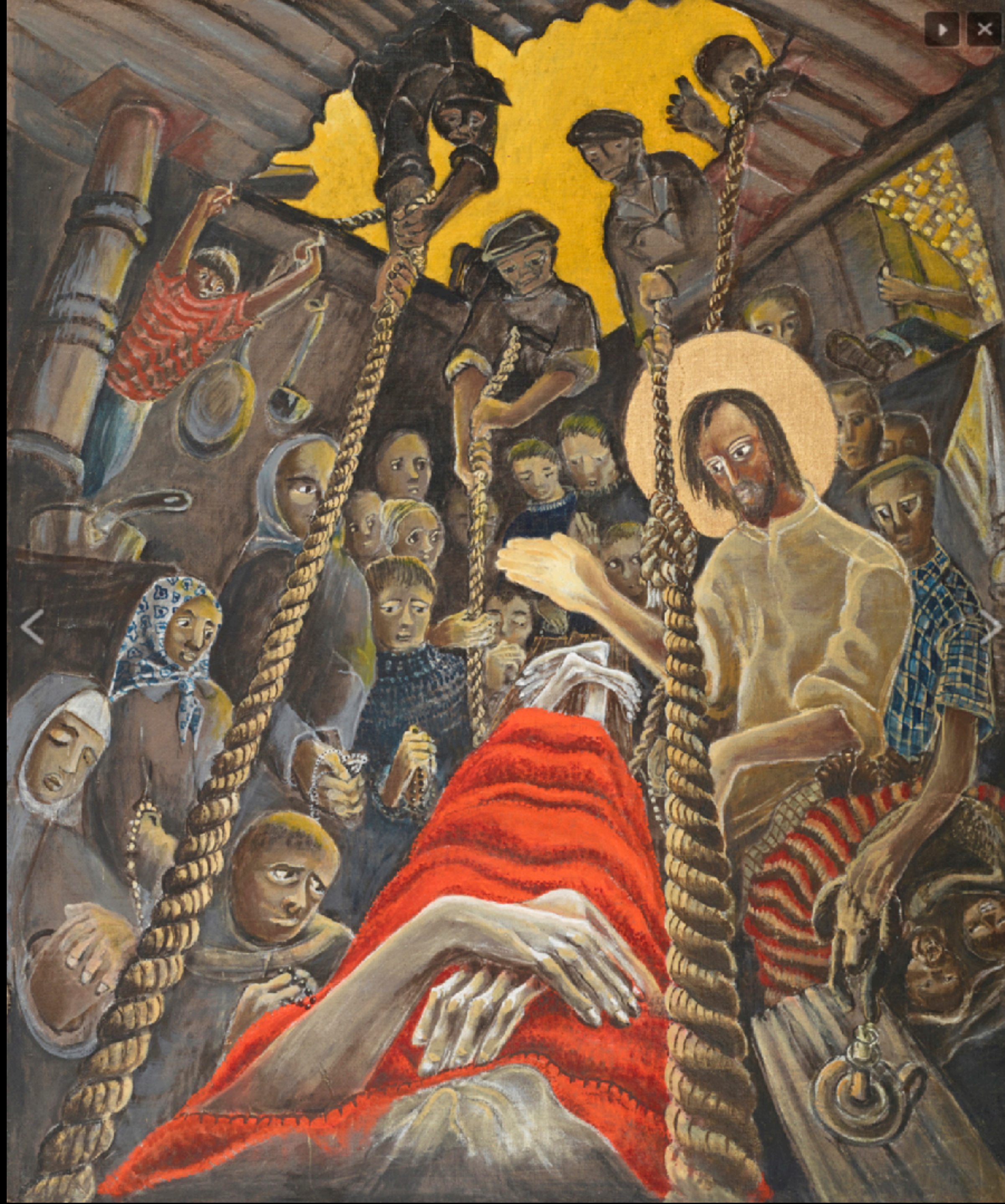
De spiste, og det ble mat til overs, som Herren hadde sagt.

Den lamme ble helbredet.
Men det var også en sjel
som trengte helbredelse:

«Sønn, syndene dine er tilgitt.»

«Menneskesønnen er herre over sabbaten.»

En sabbat tok Jesus veien langs noen kornåkrer. Disiplene hans var sultne og ga seg til å plukke aks som de gned ut i hendene og spiste.

Da sa fariseerne til ham: «Se der! Hvorfor gjør de det som ikke er tillatt på sabbaten?»

Jesus svarte: «Men har dere ikke lest hva David gjorde den gang han og mennene hans sultet? Han gikk inn i Guds hus og tok skuebrødene, spiste og ga til dem som fulgte ham, enda det er bare prestene som har lov til å spise dem.»

Og Jesus sa til dem: «Menneskesønnen er herre over sabbaten.»

Matt 12, Mark 2 og Lukas 6

AVGVSTVS
MAT. CAP. 12

S. MAT.
CAP. 12

Hva skal ha prioritet?

- Barmhjertighet
- Prinsipper

Da sto en jurist (*lovkyndig*) fram og ville sette Jesus på prøve

.

– Mester, hva skal jeg gjøre for å arve evig liv?

– *Hva står skrevet i loven? Hvordan leser du?*

– Du skal elske Herren din Gud av hele ditt hjerte
og av hele din sjel og av all din kraft og av all din forstand,
og din neste som deg selv.

– *Du svarte rett. Gjør det, så skal du leve.*

Men han ville rettfærdiggjøre seg selv og spurte Jesus:

– Hvem er så min neste?

Jesus tok dette opp og fortalte denne historien:

En mann var på vei fra Jerusalem ned til Jeriko.
Da falt han i hendene på røvere.
De rev klærne av ham, skamslo ham
og lot ham ligge der halvdød.

Luk 10.30-35

Nå traff det seg slik at en **prest** kom samme vei.
Han så ham, men gikk utenom og forbi.
Det samme gjorde en **levitt**.
Han kom, så mannen og gikk rett forbi.

Men en **samaritan** som var på reise, kom også dit hvor han lå,
og da han fikk se ham, fikk han inderlig medfølelse med ham.
Han gikk bort til ham, helte olje og vin på sårene hans og forbandt dem.
Så løftet han mannen opp på eselet sitt og tok ham med til et herberge
og pleiet ham. Neste morgen tok han fram to denarer, ga dem til verten
og sa: 'Sørg godt for ham. Og må du legge ut mer, skal jeg betale deg
når jeg kommer tilbake.'

SÅ enkel – SÅ kort – og SÅ betydningsfull er historien.

Jesus stiller etterpå et provoserende enkelt spørsmål til den intellektuelle juristen.

Det er som han spør et barn:

– *Hvem av disse tre synes du nå viste seg som en neste for ham som ble overfalt av røvere?*

Svaret er innlysende. Det finnes bare ett svar, men juristen ydmyker seg til å svare:

– Den som viste barmhjertighet mot ham.

Og med det er han fanget i sitt eget spørsmål. Han vet tindrende klart hvem som er hans neste. Han forstår at denne fortellingen er det umulig å komme utenom.

Og for alle generasjoner siden har Jesu konklusjon ringt i ører og hjerter:

– *Gå og gjør som han!*

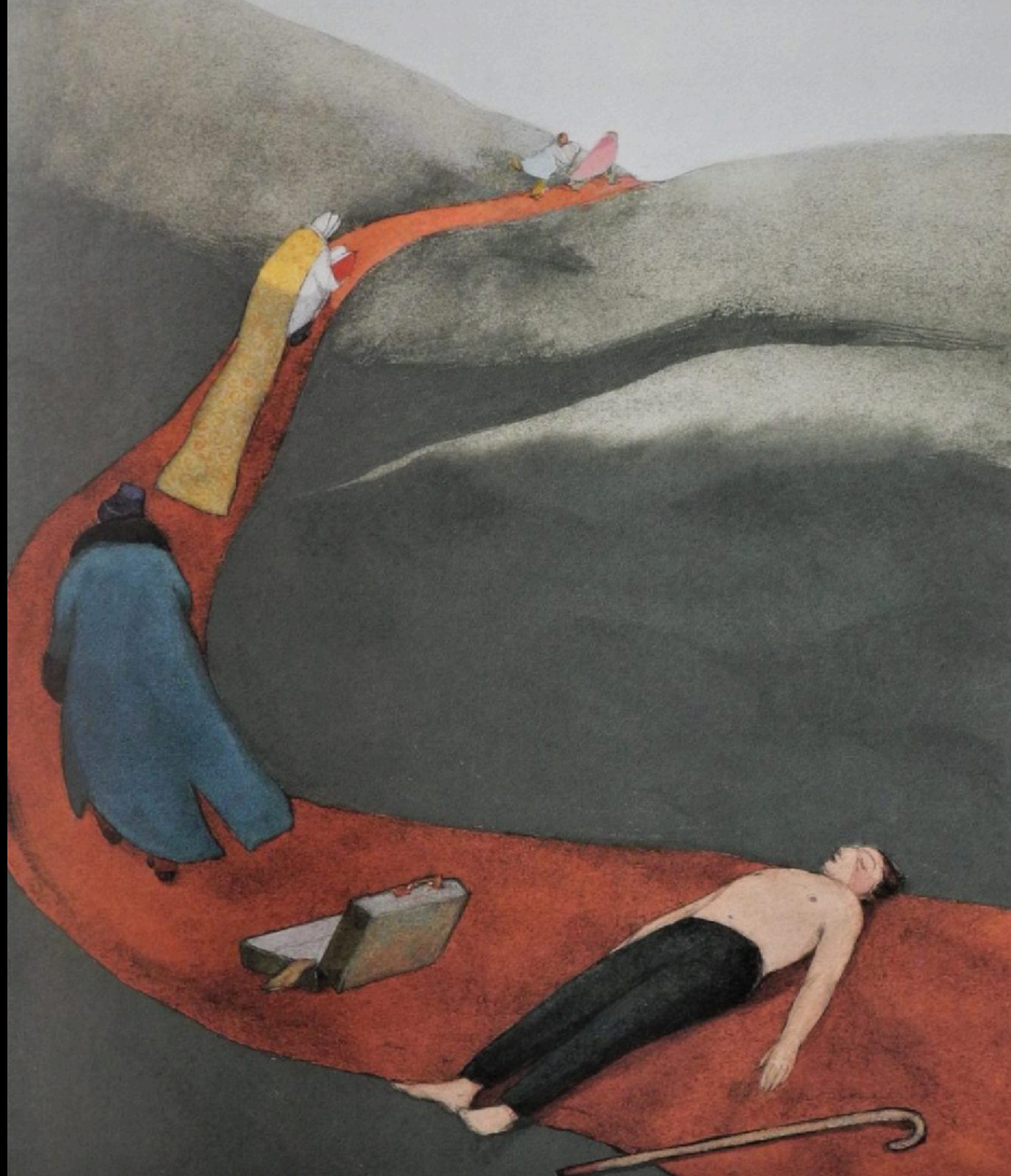

Jeg ser med avstands rystelse
at et barn eter gress i Syria
det eter det gresset som er
for mennesket lever ikke
av brød og villhonning
der landskapet er et sår
og øksene løftes
og ansiktene fordreies
og røttene mangler trær
i skaperverket
mens far er i det skjulte
og mor kanskje
et helt annet sted.

Aasne Linnestå

Se på meg...

Arneberg, Per

Se på meg med ditt hjerte,
ikke med øyets nådeløse
grusomme speilblikk.

Se på meg med ditt hjerte
ikke for å tilsløre og dekke over
et livs herjinger
med en fortapt.

Se på meg med ditt hjerte
for at døden
skal vike fra meg
dét sekund.

Kle dere derfor
i inderlig medfølelse

Kol 3.12

Synd er fravær av medlidenhet

Dostojevskij

Den formalistiske oppfatning
at *synd* er overtredelse av påbud,
må tre i bakgrunnen for den oppfatning at
synd er fravær av medlidenhet.

Kjetsaa (1985) om Dostojevskijs kristendomssyn

Så skal kongen si til dem på sin høyre side: 'Kom hit, dere som er velsignet av min Far, og ta i arv det riket som er gjort i stand for dere fra verdens grunnvoll ble lagt

For jeg var sulten, og dere ga meg mat; jeg var tørst, og dere ga meg drikke; jeg var fremmed, og dere tok imot meg; jeg var naken, og dere kledde meg; jeg var syk, og dere så til meg; jeg var i fengsel, og dere besøkte meg.'

Da skal de rettferdige svare: 'Herre, når så vi deg sulten og ga deg mat, eller tørst og ga deg drikke? Når så vi deg fremmed og tok imot deg, eller naken og kledde deg? Når så vi deg syk eller i fengsel og kom til deg?'

Og kongen skal svare dem: 'Sannelig, jeg sier dere:
Det dere gjorde mot et av disse mine minste søsken,
har dere gjort mot meg.'

Nei, dette er fasten jeg har valgt:

å løse urettferdige lenker,
sprenge båndene i åket,
sette undertrykte fri
og bryte hvert åk i stykker,
å dele ditt brød med sultne
og la hjelpeløse og hjemløse komme i hus.
Du skal se til den nakne og kle ham,
du skal ikke snu ryggen til dine egne.

Da skal lyset bryte fram for deg som morgenrøden

Jes 58.6-8